

handle forsvarlig ogsaa i dette Tilfælde. Jeg tror, at man i det hele tør hævde, at vore Sogneraad ere, i alt Fald i den senere Tid, saaledes udrustede baade med Evne og Vilje til at udføre deres Pligter, at man ikke behøver at være bange for at tildele dem et Skøn ogsaa i dette Tilfælde. Jeg er derfor stærkt i Tvivl om, at det er rigtigt, at Udvalget har stillet dette Forslag, som udelukker Sogneraadene fra at deltage i Bedømmelsen af, hvorvidt der skal skaffes Huslodder eller ej. Jeg vilde have været bedst tilfreds, om Udvalget i saa Henseende var blevet staaende ved Landstingets Affattelse. Jeg tror ikke, der skete nogen Skade derved. Men det, som min ærede Medforslagsstiller og jeg, som sagt, særlig have troet, at det vilde være vanskeligt at komme fud over, det er, hvad den paagældende Person skal raade over for at komme i Besiddelse af en Jordlod, og der maa jeg hævde, at jeg tror ikke, at der er nogen anden Udvej end den af os foreslaaede. Naar de Herrer overhovedet ville have Loven, hvad jeg antager, de ville — jeg tvivler ikke et Øjeblik om, at det ikke er og ikke kan være Udvalgets Mening, at den kun skal være et Slags Kastespyd mellem de to Ting — saa vil jeg meget anbefale Udvalget at tiltræde det af os stillede Forslag. Det vil ganske sikkert lette Lovens Gang gennem det andet Ting og saaledes fremskynde det Tidspunkt, da vi endelig kunne naa at komme til en Lov paa dette Omraade. Jeg vil gentage, at jeg for mit Vedkommende og min ærede Medforslagsstiller med mig føle den samme varme Interesse for denne Sag som Flertallet, og at vi ville paa enhver Maade gøre, hvad vi kunne, for at fremme Lovforslaget. Det er fra det Synspunkt, jeg anmoder det ærede Udvalg og det høje Ting om at betragte vort Ændringsforslag, som jeg herved anbefaler til Tingets Velvilje.

Ordføreren (N. Pedersen): Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem (N. Andersen), som nu satte sig, har Ret, naar han udtalte det Ønske, at man vil betragte det stillede Ændringsforslag som et Vidnesbyrd om hans og hans Medforslagsstillers Interesse for Lovforslaget. Men paa den anden Side kan jeg jo ganske vist ikke nægte, at denne Interesse har givet sig Udslag paa en noget uheldig Maade. Det ærede Medlem mener, at den Stilling, Udvalget allerede nu har indtaget, helt at gaa tilbage til Folketingets gamle Standpunkt, er noget usædvanligt allerede første Gang, man be-

handler Forslaget, efter at have modtaget det. Jeg skal dog her gøre opmærksom paa, at denne Sag jo er saa udførlig behandlet her i Tinget allerede i Fjor, saa det er jo ikke et ganske nyt Forslag, der kommer til os, og den hele Stilling, som Landstinget har indtaget, opfordrer heller ikke særlig Folketinget til at vise større Imødekommenhed paa dette Tidspunkt. Naar det ærede Medlem omtalte et enkelt Spørgsmaal, hvorom han dog ikke har stillet Ændringsforslag, nemlig Folketingets Ændringsforslag om at fritage Sogneraadene for at skønne over, om der i Kommunerne er Trang til Huslodder, saa skal jeg dertil sige, at den Sag drøftede vi jo ogsaa i Fjor. Vi tro ganske vist, at dette Spørgsmaal kun i meget faa Tilfælde vil faa nogen praktisk Betydning, men det Tilfælde kunde jo komme, da der var Strid inden for et Sogneraad, idet et Flertal inden for Sogneraadet vilde modsætte sig noget saadant, skønt Flertallet i Kommunen ønskede det. Vi tro derfor, at det vil være overmaade uheldigt at give Sogneraadene et saadant Skøn. Lad vedkommende Arbejdere selv skønne over, om der er Trang til at faa disse Jordlodder oprettede — saa staa jo Amtskommissionen paa den anden Side og kan sige, om den finder, at der ikke er nogen Anledning til at gøre det; den har jo Ret til at vælge og vrage mellem Ansøgerne og vil sikkert ogsaa faa Anledning dertil. Hovedsagen i det ærede Medlems Ændringsforslag er jo det Ændringsforslag til § 3, der fastsætter Størrelsen af de Bidrag, som vedkommende Landarbejdere selv skulle tilskyde. Der begynde Forslagsstillerne med $\frac{1}{10}$, som Folketingets Flertal har foreslaaet, men naa i Løbet af 5 Aar op til $\frac{2}{10}$ eller $\frac{1}{5}$, altsaa i Løbet af 5 Aar naa de fuldstændigt Landstingets Forslag; efter at denne Lov har arbejdet i 5 Aar, ville vi paa dette Punkt og det et af Hovedpunkterne fuldstændig være naaede til det Standpunkt, som Landstinget staaar paa. Og det samme vil være Tilfældet med Vilkaarene, thi ganske vist heder det i Ændringsforslag Nr. 3, at Resten af Laanet henstaar rente- og afdragsfrit, og der vil ganske vist ogsaa blive en Rest, som henstaar rente- og afdragsfrit det første Aar, men allerede det 5te Aar er man ved dette Ændringsforslag kommen dertil, at der aldeles ikke er noget, som henstaar rente- og afdragsfrit. Altsaa efter 5 Aars Forløb ere vi baade med Hensyn til Vilkaarene og med Hensyn til Arbejdernes Tilskud naaede til det Standpunkt, som Landstinget har foreslaaet. Ganske vist er